

SLAVEC (Iz cikla »Idile iz pradavnine«)

Pel sem dotlej, ko me je jok zagrabil:
tista, ki je ne poznam, smehljaje pride naj.
Naj pride, s perjanico bleščéčo, mrak.
Tako prostrano je nebo! tako širok je svet!

Nikoli ne bom pozabil —
lep je bil zrak,
koder si me vodila.
Lepa je bila reka.
Nikoli ne bom pozabil.

Od venčnih listov se bo belila voda.
Ne bom imel kril, da bi k tebi poletel.
Ne bom imel srca, da bi te ljubil.
On ve to, vseokrog prihaja iz grmovja,
naj le smehljaje pride, ne bojim se.

Ko me najbolj ljubila boš, se bom poslovil.
Med suho listje padel bom,
jaz, ki sem vselej pel.

János Pilinszky (1921)

RAVENSBRŪŠKI PASIJON
Stopi iz množice drugih,
obstane v kockasti tišini,
kot projicirana slika obleka
in glava mu mežikata jetniški.

Strahovito je sam,
videti mu je vsako poro,
vse na njem je tako veliko,
vse na njem je tako drobno.

In ni naprej. Drugo je že,
drugega je bilo le tolikanj,
pozabil zakričati je,
preden omahnil je na tla.

TRETJEGA In zašumi pepelnato nebo,
DNE pred zoro ravensbrüško drevje.
In korenine luč začutijo.
In vstane veter. In svet zapoje.

Zakaj čeprav žolnirji so nizkotno
ubili ga in mu srce nič več ne bije —
Tretjega dne zmagal je nad smrtjo.
Et resurrexit tertia die.

INTROITUS Kdo bo odprl zaprto knjigo?
Kdo bo obrobil nelomljivi čas?
Naj mar ga prelistava iz zore v zoro,
naj dviga liste mu in jih premika?

V njegov neznani ogenj kdo si seči
upa med nami? In iskati kdo
v zaprte knjige listnati goščavi?
In prostih rok da upa si, kako?

In koga izmed nas ni strah? Le kdo
se ne bi bal, ko tudi Bog oči
zatisne in vsi angeli popadajo
in tudi potemniijo vse stvari?

Le tega, ki so ubili ga, ni strah.
Edinega od nas: to jagnje je.
Ko čez stekleno morje oddirja,
na prestol sede. In knjigo odpre.

Lászlo Nagy (1925)

ZELENI Ne izpridijo se drevesa, trave, plevel,
ANGEL ne izpridijo se zelene žile mezg in mahov,
(Odlomek) prirohnel je Zeleni angel na hišo, v kateri sem se rodil,
zaznamoval je hišo in njen svet z znamenji usode,
prišel je Zeleni angel z besnečimi zelenimi konji,
njih prsi vdrejo skoz ograjo pred osirotele jasli,
z orjaškimi zelenimi biki, ki bodejo v zid,